

Au cours d'un repas, Néron
fait empoisonner Britannicus
par un habile stratagème.
Le premier d'une série de meurtres...

XVI. ¹Mos habebatur principum liberos cum ceteris idem aetatis nobilibus sedentis uesci in aspectu propinquorum propria et parcioire mensa. ²Illic epulante Britannico, quia cibos potusque eius delectus ex ministris gustu explorabat, ne omitteretur institutum aut utriusque morte proderetur scelus, talis dolus repertus est. ³Innoxia adhuc ac praecalida et libata gustu potio traditur Britannico; dein, postquam feruore aspernabatur, frigida in aqua adfunditur uenenum, quod ita cunctos eius artus peruasit ut uox pariter et spiritus * raperentur. ⁴Trepidatur a circumsedentibus; diffugiunt imprudentes; at quibus altior intellectus resistunt defixi et Neronem intuentes. ⁵Ille, ut erat reclinis et nescio similis, solitum ita ait per comitiales morbum quo prima ab infantia afflictae Britannicus, et redituros paulatim uisus sensusque. ⁶At Agrippinae is pauor, ea consternatio mentis, quamuis uultu premeretur, emicuit ut perinde ignaram fuisse *atque* Octauiam sororem Britannici constiterit: quippe sibi supremum auxilium ereptum et parricidii exemplum intellegebat. ⁷Octauia quoque, quamuis rudibus annis, dolorem, caritatem, omnis adfectus abscondere didicerat. ⁸Ita post breue silentium repetita conuiuii laetitia.

Tacite